

er blevet sagt, og der endog ganske nylig, hvis jeg hørte rigtig, ret er lagt Vægt derpaa af den 5te Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (David), at den nuværende Politik, som kundgjordes ved Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, ikke var noget Nyt, men at det var hvad der allerede mere og mere klart havde gennemglimtet de forrige Ministerier, indtil det endelig nu kom som en opgaaende Sol, og naar den høiærværdige Rigsdagsmand fra Nykjøbing (Monrad) forsaavidt synes enig heri, som han ogsaa meente, at det var et europæisk Tryk af Begivenhederne, der havde gjort sig mere og mere mærkelig gjældende, og som tilfodst maatte skubbe det nuværende Ministerium hen paa den Plads, det nu staaer paa, da skal jeg ikke nægte, at der vistnok er noget Sandt i det, og jeg behøver endog allermindst at søge nogen Indvending derimod, fordi jeg, som det ogsaa er blevet tilstaaet her i Thinget, ikke har glemt at protestere titide, men paa den anden Side er der dog en meget mærkelig og kjendelig Forskjel; thi, det er jo vist og er jo Thinget bekendt, at hvilke Indskydelser der end gjorde sig gjældende paa de forrige Ministerier, og hvilke Indtryk fra Udlandet de end lode sig paavirke af, hvilke Hensigter de end havde, og hvilke Planer de end fattede for enten at lempe sig efter Storsmagterne eller tage de dynastiske Interesser i Betragtning eller hvad det nu Altsammen var, saa sagde de dog bestandig, at det gjorde dem meget vndt, og immer vedkjendte de sig, at de vare ansvarlige for det Hele, og ikke mindst for det store Tvistepunkt, som var imellem os og Tydskland, ja, at de vare det danske Folk og den danske Rigsdag ansvarlige for Slesvig, forsaavidt det berøede paa dem. De erklærede nemlig alle, at de i deres Hjerte havde den danske Politik, saa det var dem kun et Spørgsmaal, hvormeget deraf det var dem muligt at gennemføre, eller hvormeget det var muligt at have mod de fremmede Magter. Derimod vide vi Alle, at det nuværende Ministerium kom til os tilligemed Kundgjørelsen, ingenlunde som et samlet Statsraad, der var og erkjendte sig at være Danmarks Folk og Danmarks Rigsdag ansvarlig for alle Regjeringshandlinger, altsaa ogsaa for den Regjeringshand-

ling, som udøvedes ved denne Kundgjørelse til os, til Danmarks Rigsdag, men tværtimod tilskjendegave de med det Samme, at herefter skulde Hertugdømmet Slesvig ligesom Hertugdømmet Holsteen bestandig være undtaget fra det Ansvar, som Hans Majestæts Ministerium skulde have for den danske Rigsdag. See, dette er dog unægtelig noget Nyt, skjøndt det ikke er noget Godt, det er noget Nyt, og jeg mener Nyt af det Slags, der vel kan berettige den danske Rigsdag, dersom det ikke, hvad jeg troer, forpligter den dertil, at tilskjendegive Majestæten paa den meest passende Maade, at til et saadant Ministerium kan den umulig have den mindste Tillid. Jeg anfører ikke dette som noget Forsvar for de forrige Ministerier, men for at indskærpe, at det nuværende Ministerium er traadt klart frem som et baade uconstitutionelt og udansk Ministerium. Hvad der nu iøvrigt siges til deres Undskyldning eller til deres Lovprisning — thi selv en saadan have vi jo her, midt i det danske Folkething, hørt idag, skjøndt det ellers vilde forekomme utroligt —, det skal jeg af mange Grunde ikke her berøre, men jeg skal kun gøre opmærksom paa den virkelige Stilling, hvori de sige, de ville sætte Danmarks Rige, om de kunne. Der er sagt idag fra en Side, om jeg hørte ret, at det dog var godt, at der nu ikke længere var Tale om status quo ante, det vil jo sige Tilstanden, saaledes som den var før 1848; men, dersom jeg skulde nødes til at tale Latin i det danske Folkething, saa vilde jeg sige: det kan være sandt nok, men Talen er om status ante quo (Munterhed), Talen er om en Stilling, som man maa gaae langt, langt tilbage i Historien for at finde Mage til (Ja! Ja!). Det er ingenlunde den Stilling, hvori Sagen stod under Christian den Ottende eller Frederik den Sjette eller under nogen af Gnevoldskongerne, naar vi gaae tilbage til Frederik den Fjerde, som jo udtrykkeligt erklærede, at Slesvig skulde være forenet med Kronen Danmark, og som tog en europæisk Garantie, ingenlunde for Slesvig og Holsteen, langt mindre for et Slesvig-Holsteen, men som tog Garantien for Slesvig netop imod Holsteen-Gottorp. Vi maae altsaa gaae meget langt tilbage, dersom vi skulle finde den Stills-